

Viața unui om marcat

Pop Cristina Rodica

Anul III, specializarea *Limba și literatura japoneză-Limba și literatura engleză*

Facultatea de Litere, Universitatea Babeș-Bolyai,

29.04.2023

Minciunile umanității

Parfumul singurătății

Sub masca ce ascunde chipul

Sub ploaia ce așterne frigul

Stă omul, care nu e om

Stă sufletul, pătat de dor

De dor de viață și de bine

Când lumea provoacă suspine.

Nici nu e viu, nici nu e mort

Nici nu-i aici, nici nu-i ecou

E doar un trup ce nu mai știe

Cum e să simți, cum e să fie

Să fie viața un decor,

Grădină, mireasmă, izvor,

E doar un trup care-a uitat

Ce fericirea a-nsemnat

Singur pe lume, doar un el,

Doar o idee, fără țel
Pierdut în gânduri, pierdut în noapte
Și ne-nțeles de societate.

Zâmbetul din exterior
Durerea din interior
Citez: ”Și nu exist, sunt vânt sunt cer”
Și pentru mine un mister.

Vise, speranțe deșarte,
Pierdute, multe adunate
S-au năpustit asupra lui
Dar când ești singur, cui să-i spui?

Și te prefaci să-i mulțumești
Pe toți pe care tu-i iubești
În timp ce te-anulezi pe tine
Speranța știi, că nu mai vine.

Ți-e teamă lumea s-o rănești
Ș-atunci ajungi să te-amăgești
Ți-e teamă lumea să nu știe
Că inima ta nu-i mai vie

Ți-e teamă și de cei ce-apar
În viața ta, precum un dar
Ți-e teamă de ce-i lângă tine
Când faci mai mult rău, decât bine

Și nu-i nimic, își spune iar

Sufletul pierdut, amar

Viața unui om marcat

De lume... DEZUMANIZAT.